

פרשת בלס:

פריצת-דרך

היישופטית

התובעת אדומת-השיער, פנינה רבין, ישבה כל השבת במשרדה שמעל בית-המישפט, ולמדה עם צוות-עוזריה את החומר הדרוש כדי להתנגד לבקשה לעיון מחדש במעצרו של דויד בלס. ארגונים מלאים קלסרים, תיקים מישרדיים וערימות מיסמכים מילאו את המישרד. זהו כנראה המצב בתיקים שבהם נאשמים אנשים בעבירות של צווארון לבן. אנשים אלה אינם משאירים אחריהם גופה שר-תתידם, אלא ערימות של מיסמכים וצילומים, בעזרתם אפשר להוכיח את אשמתם. כדי ללמוד תיק כזה יש צורך בהרבה זמן, סבלנות, וידע מישפטי וכלכלי.

התשוקה ללמוד

הפרקליטות מצרפת בדרך-כלל לכתב-האישום את הבקשה לדיון במעצר עד תום ההליכים, מאחר שעד הגשת כתב-האישום מנועים בדרך-כלל הסניגורים מלקבל את חומר-הראיות, הרי שהם נמצאים במילכוד. אם ירצו להתנגד לבקשת המעצר עד תום-ההליכים, עליהם ללמוד את החומר בתיק, אבל את החומר הם מקבלים רק עם הגשת הבקשה למעצר, וחומר זה בתיקים של עבירות צווארון לבן הוא כאמור רב ומסובך, ולכן אין להם ברירה אלא לבקש את רחיית הדיון.

כאשר מבקש הסניגור את רחיית הדיון במעצר

עד היום היו הסניגורים מקריכים את הנאשם בשל תשוקתם ללמוד את החומר. אנחנו רוצים לשנות זאת, הצהיר עורך-הדין יהודה ויינשטיין, סניגורו של בלס.

כך היה הדבר במיקרים של אברהם גינדי, של משה פרוסמן, של אבי צור ושל רבים אחרים. אם לתביעה נדרשים לילות ללימוד החומר, כאשר היא נעזרת בחוקרי-מישטרה מומחים לנושא, הרי שלסניגורים דרוש לפעמים שבוע ימים רק כדי לצלם את החומר הרב שבתיקיה-התביעה.

הסניגורים נזקקים להסכריו של הנאשם, מכיוון שהוא המכיר את המיסמכים והחומר, ויודע פירושו של כל מיסמך, כדי לשבת איתו הם חייבים לנסוע לבית-המעצר ולשוחח איתו שם. אין צורך להסביר כי בית-מעצר אינו המקום הנוח ביותר בעולם להתרכז בו וללמוד חומר מישפטי וכלכלי מסובך.

עד היום לא עלה מעולם על דעתו של סניגור כי דרך ארוכה זו אינה הכרחית. אולם אורי סלונים, סניגורו הראשון של בלס, ניסה לשנות את השיטה. הוא אומנם הסכים למעצר הראשוני של שיבעה ימים שביקשה המישטרה, עוד לפני הגשת כתב-האישום, מכיוון שהיא הצהירה כי היא מסכימה לשיחרורו של בלס מייד לאחר שבוע. אבל השוטרים דאגו להסביר לסניגור כי הסכמתם לשיחרור אינה מחייבת את הפרקליטות. ואומנם, עוד בטרם עבר השבוע, הגישה התובעת פנינה רבין את כתב-האישום נגד בלס, כשאליו מצורפת בקשה למעצר עד תום-ההליכים.

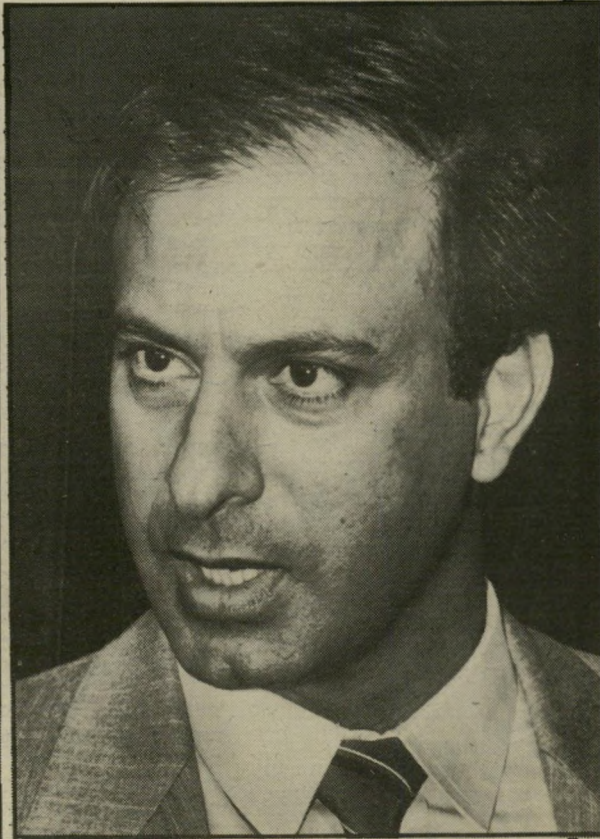
שלישיה קצין המישטרה לשעבר, צביקה וולף, כיום מעוזרו הבכירים של דויד בלס, ליווה את איזבל בלס ושמר עליה בבית-המישפט. השלישי בתמונה הוא אייל, נהגו של בלס, אשר דרכו ניסה הנאשם להעביר את המיכתבים לשר-המישטרה.

ראש-צוות-החקירה במישטרה, וכך שיכנעה את בית-המישפט כי יש צורך במעצרו של בלס עד תום-ההליכים.

המיקרה של בלס מביא בעצם את השיטה של מעצר עד תום-ההליכים לידי אבסורד. שכן החד קירה נגד בלס נמשכה באופן גלוי יותר משנה לפני מעצרו. אילו רצה בלס להשפיע על עדים או להעלים חומר-חקירה, היה לו מספיק זמן לעשות זאת לפני מעצרו.

היו מישפטנים שחשדו כי בקשת המישטרה למעצר של שיבעה ימים היתה כעצם תרגיל מזהיר של פסיכולוגיה שימושית. היה ברור כי אם יקבל בלס, כמו כל אורה, את כתב-האישום נגדו ברואר, כשאליו מצורפת בקשה למעצר עד תום-ההליכים, יהיה הדבר מגוחך. אולם אם יובא בלס לבית-המישפט ממרתף-המעצרים, כשהוא מלווה בשוטר, יהיה לשופט קל הרבה יותר לגזור עליו מעצר עד תום-ההליכים.

אחרי שהחליט השופט אריה אבן-ארי לעצור את בלס עד תום-ההליכים היו בידי סניגוריו שתי דרכים להתנגד למעצרו. הם יכלו לערער לבית-המישפט העליון, או לבקש עיון חוזר במעצר

האשה איזבל בלס, בלונדית יפה דוברת אנגלית, באה זו הפעם הראשונה לבית-המישפט. היא ישבה רחוק וחיכה רק כשהזכירו את אחת החברות של בעלה, ששמה: "איזבל".

הנאשם בלס נראה רגוע ולאנגטי כרגיל. הוא חייד לעיתים נאים וחיבק את כתב הטלוויזיה ששוחח איתו שיחה ארוכה. אחרי המישפט אמר לסניגוריו: "תחזיקו מעמד!"

אם יש במיקרה זה מקום למעצר עד תום-ההליכים.

בריון הציגה התובעת מיכתבים שניסה בלס להבריח מהכלא לשר-המישטרה, תמליל של שיחה בה ניסה מקורבו של בלס להשפיע על

בניגוד למה שהיה נהוג עד כה, לא ביקש אורי סלונים את רחיית הדיון כדי ללמוד את החומר. הוא ידע כי בכך יגזור על בלס מעצר של חודש ימים לפחות, ללא כל צורך. לכן לא ביקש מבית-המישפט לדון בחומר הראיות, אלא רק בשאלה

לקוח, מוכנה התביעה להסכים לכך רק אם הנאשם יישאר במעצר, ומאחר שלסניגור אין עדיין עילות-טיעון, הוא נאלץ להסכים. וכך נותר הנאשם במעצר, בהסכמת סניגורו, עד שיספיק עורך-הדין ללמוד את החומר.

הסניגורים עורך-הדין יעקב ויינשטיין, רוט טען לפני בית-המישפט כי אין ראיות לביסוס כתב-

